

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýřovou, Ph.D. ve věci

žalobce: **U. A.**
st. přísl. G.
t. č. pobytem X
zast. advokátkou Mgr. Martinou Sklenskou
sídlem Moravské náměstí 13, 602 00 Brno

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 3. 2026, č. j. OAM-166/ZA-ZA11-ZA01-2026,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a napadené rozhodnutí

1. Žalovaný rozhodnutím ze dne 5. 3. 2026, č. j. OAM-166/ZA-ZA11-ZA01-2026 (dále jen „napadené rozhodnutí“), rozhodl o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany tak, že tato žádost je nepřipustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), a řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil podle § 25 písm. i) zákona o azylu.
2. Žalobce v minulosti požádal o mezinárodní ochranu dne 8. 10. 2024, a to především z obavy z nástupu na povinnou vojenskou službu. Dále uváděl absenci zázemí v domovské zemi, neznalost gruzínského jazyka a nepříznivou ekonomickou a bezpečnostní situaci v Gruzii.
3. Rozhodnutím ze dne 8. 1. 2025, č. j. OAM-1362/ZA-ZA11-ZA01-2024, žalovaný žalobci mezinárodní ochranu neudělil. Žalobce toto rozhodnutí napadl žalobou, kterou Krajský soud v Ostravě zamítl rozsudkem ze dne 30. 4. 2025, č. j. 19 Az 6/2025-28. Tento rozsudek zrušil Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 12. 8. 2025, č. j. 22 Azs 109/2025-34, a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení pro nepřezkoumatelnost. Krajský soud věc znovu projednal a žalobu opět zamítl rozsudkem ze dne 30. 9. 2025, č. j. 19 Az 6/2025-50. Následnou kasační stížnost Nejvyšší správní soud odmítl pro nepřijatelnost usnesením ze dne 20. 1. 2026, č. j. 22 Azs 259/2025-38.
4. Žalobce podal žádost o mezinárodní ochranu znovu dne 11. 2. 2026. Při poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu dne 19. 2. 2026 uvedl, že je Gruzíнец, avšak po rodičích je napůl Gruzíнец a napůl Ázerbájdžáнец. Jako důvod žádosti uvedl, že by chtěl ještě jednou zkusit své štěstí, neboť nemá kam jinač odejít. Podle něj nadále trvají důvody uváděné v předchozím řízení, a sice obava, že by v Gruzii musel nastoupit vojenskou službu, dále nedostatek pracovních příležitostí, působení mafie a skutečnost, že neumí gruzínsky. Uvedl rovněž, že lidé jiných etnik mají v Gruzii problémy a že by mohl být venku napaden nebo ohrožen na životě; to se mu již jednou stalo. Nově také uvedl, že mu volal otec a říkal mu, že slyšel, že se žalobce vrátí do Gruzie. Podle žalobce mu otec sdělil, že na něj čeká a zabije ho. Otec mu měl volat opakovaně a žalobce od něj má zprávy na WhatsAppu. Otec podle žalobce není úplně psychicky v pořádku, a proto mu začal psát, že ho zabije. Žalobce věří, že by toho možná byl schopen; patrně ho vnímá jako někoho, kdo mu zkazil život.
5. Součástí správního spisu jsou zprávy o zemi původu žalobce, a to Informace OAMP – Gruzie, *Základní přehled o zemi* ze dne 26. 6. 2025; Informace OAMP – Gruzie, *Azerská menšina v Marneuli*, ze dne 13. 1. 2026; Informace MZV ČR – Gruzie, *Činnost policie*, ze dne 9. 7. 2025; Informace OAMP – Gruzie, *Mezinárodní organizace pro migraci (IOM), přehled údajů o zemi za rok 2024*, ze dne 10. 7. 2025; a Informace OAMP – Gruzie, *Situace gruzínských občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí*, ze dne 23. 9. 2025.
6. Žalovaný v napadeném rozhodnutí ve vztahu k nově tvrzeným skutečnostem v podobě výhrůžek zabitím ze strany otce žalobce odkázal na Informaci MZV ČR – Gruzie: *Činnost policie*, ze dne 9. 7. 2025. Z této informace plyne, že gruzínští občané mají možnost obrátit se na policii v případě hrozby ze strany soukromých osob. Gruzínská policie má poměrně vysokou objasňenost v případech ublížení na zdraví. Pokud by žalobce měl v případě návratu do vlasti obavy ze svého otce, může tuto situaci efektivně řešit. Žalovanému nebyla známa žádná skutečnost nasvědčující tomu, že by se žalobce na policii s žádostí o pomoc nemohl obrátit nebo že by mu pomoc byla nedostupná. Žalovaný odkázal na závěry Nejvyššího správního soudu, podle nichž obava z vyhrožování ze strany soukromých osob není bez dalšího důvodem pro udělení azylu, tím spíše v situaci, kdy politický systém v zemi

původu dává občanům možnost domáhat se ochrany svých práv u státních orgánů, a tyto skutečnosti nebyly v řízení vyvráceny.

7. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobcem uvedené nové skutečnosti nesvědčí o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. V Gruzii rovněž nedošlo k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu. Žalovaný neshledal, že by se gruzínští občané po návratu do vlasti potýkali s diskriminačním chováním ze strany úřadů, což potvrzují i přiložené zprávy o zemi původu žalobce. Žalovaný proto neshledal důvod pro opakované posouzení žádosti žalobce.

II. Žaloba

8. Je pravda, že žalobce zčásti uvedl stejné důvody pro podání žádosti o mezinárodní ochranu jako v předchozím řízení. Žalobce v Gruzii nechce nastoupit povinnou vojenskou službu, neboť se gruzínsky nedomluví. Vyjádřil rovněž obavy z napadení, neboť je Ázerbájdžánec a v minulosti k takovému napadení jeho osoby došlo. Nově uvedl, že mu volal jeho otec a vyhrožoval mu, že ho zabije, pokud se vrátí do Gruzie.
9. Žalobce má za to, že zprávy o zemi původu opatřené k jeho případu v minulosti i nyní jsou nedostačující. Informace se zaměřují pouze na oblast okolo obce M., avšak nijak neřeší přístup k ázerbájdžánské menšině na území celé Gruzie. Ani jedna ze zpráv neodpovídá na otázku, zda v Gruzii nedochází k diskriminaci ázerbájdžánské menšiny. Nevyjadřují se k možnosti vzdělání, přístupu na trh práce či k zajištění bezpečnosti bezpečnostními složkami Gruzie. Nevyplývají z nich ani informace ohledně podmínek integrace ázerbájdžánské menšiny do gruzínské společnosti.
10. Žalobce předložil zprávu Ilijské státní univerzity, Právnické fakulty, kliniky pro lidská práva, která se zaměřuje na výzkum a informování o porušování lidských práv, konkrétně na problémy týkající se etnických Ázerbájdžánců v Gruzii. Tato instituce společně s platformou Salem připravuje zprávy pro Výbor OSN pro lidská práva. Zpráva se zabývá otázkami týkajícími se etnických Ázerbájdžánců v Gruzii. Vyplývají z ní překážky ve vzdělávání, nedostatečná znalost gruzínského jazyka, omezený přístup ke spravedlnosti, bankovním službám a nedostatečné zastoupení ve veřejném životě. Nedostatečná znalost gruzínského jazyka omezuje přístup k sociálním, ekonomickým a justičním službám. Žalobce dále odkázal na zprávu Komise Rady Evropy ze dne 22. 6. 2023, podle níž navzdory pokroku přetrvává problém rasismu a intolerance vůči některým etnickým a náboženským skupinám a zejména vůči LGBTI osobám.
11. S ohledem na výše uvedené žalobce uvedl, že žalovaný nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Nezjistil, zda má žalobce rovný přístup na trh práce a možnost integrace do gruzínské společnosti.
12. Žalobce nově namítal, že mu jeho otec vyhrožuje zabitím. To dokládal i zprávami z mobilního zařízení. Žalovaný tento žalobcem uvedený důvod nezpochybnil. Žalobce také uvedl, že byl v minulosti pro svůj původ napaden etnickými Gruzíny, přičemž policie se podle něj případy spáchanými Gruzíny nezabývá.
13. V informaci MZV ČR - *Gruzie, Činnost policie* ze dne 9. 7. 2025, chybí údaj o tom, zda je ochrana bezpečnostními složkami poskytována stejně všem obyvatelům Gruzie bez ohledu na jejich původ. Z první i druhé žádosti žalobce vyplývají jeho námitky k nerovnému přístupu orgánů veřejné moci Gruzie k ázerbájdžánské menšině žijící v Gruzii.

14. Jestliže žalovaný relevantní zprávu o zemi původu neopatřil, nemohl posoudit, zda má žalobce odůvodněný strach z návratu do vlasti a zda jeho případ nepodléhá důvodům pro udělení azylu. Nemohl proto ani zjistit, zda žalobce podává opakovanou žádost o mezinárodní ochranu, nebo žádost, v níž uvádí nové skutečnosti, které mohou ztělesňovat obavy z pronásledování.
15. Pokud navíc žalovaný opatřil zprávu a snažil se - byť nedostatečně - zjistit, jakým způsobem v Gruzii probíhá činnost policie, začal azylový příběh žalobce meritorně přezkoumávat, aniž by však se žalobcem provedl pohovor a vydal meritorní rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného

16. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí. Žalobní námitky podle něj neprokazují, že by správní orgán v průběhu své činnosti porušil některá ustanovení správního řádu či zákona o azylu. Žalovaný ve vyjádření především zopakoval argumentaci z napadeného rozhodnutí. Za nové skutečnosti nelze považovat jakékoli nové skutečnosti nebo zjištění, nýbrž pouze takové, které by prima facie mohly mít dopad do hmotněprávního postavení žadatele.
17. Žalobce o údajném napadení neznámými osobami z důvodu, že nerozuměl gruzínsky, nehovořil, a to přesto, že byl tázan na případné další problémy, se kterými se ve vlasti potýkal. Je důsledkem zavinění žalobce, že tato skutečnost nebyla hodnocena v prvním řízení o jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
18. Pokud jde o výhrůžky ze strany otce, žalovaný opět odkázal na zprávu o činnosti policie v Gruzii. Žalovanému nejsou známy skutečnosti, které by nasvědčovaly tomu, že by se žalobce nemohl na tyto orgány obrátit s žádostí o pomoc.
19. V Gruzii nedošlo od posledního meritorního posouzení žádosti žalobce k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu. Nelze dojít k závěru, že by se gruzínští občané po návratu do vlasti potýkali s diskriminačním chováním ze strany gruzínských úřadů.
20. Žalobce neuvedl žádnou novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu, která by odůvodňovala opětovné vedení správního řízení a nové hodnocení důvodů pro udělení mezinárodní ochrany a obav z návratu do vlasti.

IV. Posouzení věci soudem

21. Žaloba je přípustná. Podala ji oprávněná osoba (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), ve lhůtě podle § 32 odst. 1 zákona o azylu. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle skutkového a právního stavu zjištěného s přihlédnutím k čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (tzv. procedurální směrnice).
22. Soud o žalobě rozhodoval bez jednání, neboť pro tento postup byly splněny zákonem stanovené podmínky (§ 51 s. ř. s.) a soud konání jednání nepovažoval za nezbytné.
23. Žaloba není důvodná.
24. Dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřípustná, pokud cizinec podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřípustnou podle § 11a odst. 1 zákona o azylu.

25. Podle § 10a odst. 2 zákona o azylu platí, že „(j)e-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřípustná, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.“
26. Dle § 11a odst. 1 zákona o azylu ministerstvo v případě opakované žádosti nejprve posoudí, zda cizinec uvedl nebo zda se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které „a) *nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.*“
27. Pro přípustnost opakovaných žádostí je tedy třeba, aby v konkrétním případě existovaly „*nové skutečnosti nebo zjištění*“, které musí mít určitou přidanou hodnotu a kvalitu oproti předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Smyslem je na jedné straně umožnit nové posouzení v případech, kdy nové skutečnosti nebo zjištění mohou vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na druhé straně zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí (rozsudek NSS ze dne 11. 6. 2009, čj. 9 Azs 5/2009-65, či ze dne 27. 3. 2020, č. j. 5 Azs 325/2019-16, č. 4012/2020 Sb. NSS). Institut opakované žádosti tudíž neslouží k doplňování předchozí žádosti ani ke zhojení nevyužití opravných prostředků proti meritornímu přezkoumání. Věcné projednání opakované žádosti je výjimkou, „*kterou je třeba vykládat restriktivně tak, aby byl respektován jeden ze základních principů rozhodování ve veřejném právu, a sice princip právní jistoty, jehož výrazem je i překážka věci pravomocně rozhodnuté*“ (rozsudek NSS ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-65).
28. Žalovaný o opakované žádosti žalobce věcně nerozhodoval, nýbrž ji posoudil jako nepřípustnou a řízení o ní zastavil. V případě žaloby proti rozhodnutí o nepřípustné opakované žádosti může soud zkoumat jen to, zda je závěr správního orgánu o nepřípustnosti opakované žádosti správný a zda je náležitě odůvodněno, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany (rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 6. 3. 2012, čj. 3 Azs 6/2011-96, č. 2642/2012 Sb. NSS, bod 19).
29. Unijní základ institutu nepřípustnosti opakované žádosti představuje čl. 40 procedurální směrnice, který upravuje tzv. následné žádosti. V odst. 2 umožňuje členským státům nejprve provést předběžné posouzení toho, zda se objevily nebo zda žadatel předložil nové skutečnosti nebo zjištění týkající se posouzení, zda lze žadatele uznat za osobu požívající mezinárodní ochrany podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. 11. 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany („kvalifikační směrnice“). Musí se jednat o nové skutečnosti nebo zjištění, které významně zvyšují pravděpodobnost uznání žadatele za osobu požívající mezinárodní ochrany (odst. 3). Zároveň podle odst. 4 tohoto ustanovení mohou členské státy rozhodnout o dalším posuzování žádosti pouze tehdy, pokud dotýčný žadatel nemohl v předchozím řízení bez vlastního zavinění uvést skutečnosti uvedené v odstavcích 2 a 3 tohoto článku, zejména při využití svého práva na účinný opravný prostředek podle článku 46.

30. Podle čl. 42 odst. 2 procedurální směrnice mohou členské státy ve vnitrostátním právu stanovit pravidla pro předběžné posouzení podle článku 40. Tato pravidla mohou mimo jiné (a) uložit dotyčnému žadateli povinnost, aby uvedl skutečnosti a předložil důkazy, které odůvodňují nové řízení, a (b) připustit, aby předběžné posouzení proběhlo pouze na základě písemného podání bez osobního pohovoru.
31. Ve věci není sporu o tom, že žalobce podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Tou se podle § 2 odst. 1 písm. f) zákona o udělení azylu rozumí „*žádost o udělení mezinárodní ochrany podaná toutéž osobou před nabytím právní moci rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany nebo kdykoli po nabytí právní moci rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany*“.

Důvody pro podání opakované žádosti

32. Žalobce při podání opakované žádosti o mezinárodní ochranu jednak zopakoval skutečnosti, které tvrdil již při prvním podání žádosti. Opět uvedl obavu z nástupu do vojenské služby, tvrdil, že v Gruzii funguje mafie, že lidé jiných etnik tam mají problémy, že neumí gruzínsky a že v Gruzii je obtížné získat práci. Problémy, kterým etničtí Ázerbájdžánci v Gruzii čelí, spojoval především s neznalostí gruzínského jazyka. Opakovaně tvrzené skutečnosti nemohou být důvodem pro meritorní posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný ani soud se jimi proto zabývat nemusí.
33. Dále žalobce uvedl některé nové skutečnosti, které však podle žalovaného mohl uvést již v předchozím řízení o své žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žalobce uvedl, že pokud lidé poznají, že je Ázerbájdžanec a nikoli Gruzínek, mohl by být venku napaden nebo ohrožen na životě, což se mu již jednou stalo. Sdělil, že byl v minulosti v Gruzii napaden a okraden, což spojoval se svou etnicitou. Incident nikde nenahlásil; policie se podle něj takovými věcmi nezabývá, zvláště když je spáchají Gruzíni. Žalovaný správně konstatoval, že žalobce mohl tyto skutečnosti tvrdit již dříve. O hrozbě útoku z důvodu etnicity ani o svém napadení se v předchozím řízení nezmínil a na dotaz správního orgánu, zda měl v Gruzii jiné než popisované problémy, odpověděl, že nikoli. Ani skutečnosti, které žalobce mohl uplatnit v předchozím řízení, nejsou důvodem pro meritorní posouzení žádosti.
34. Žalobce dále nově uvedl, že mu vyhrožuje jeho otec. Otec se měl dozvědět, že se žalobce vrátí do Gruzie, a sdělil mu, že na něj čeká a zabije ho. Jde o novou skutečnost, kterou žalobce nemohl v předchozím řízení tvrdit. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že se nejedná o skutečnost svědčící o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Konstatoval totiž, že z informací o zemi původu plyne, že žalobce může svou situaci řešit tak, že se obrátí na policii. Podle žalovaného z ničeho nevyplývá, že by se žalobce na policii s žádostí o pomoc nemohl obrátit nebo že by mu pomoc byla nedostupná.
35. Dle žalobce žalovaný pochybil, pokud se nezabýval tím, zda je ochrana ze strany státních orgánů v Gruzii dostupná i pro žalobce jako osobu ázerbájdžánské etnicity. Soud proto posoudil, zda skutková zjištění obsažená ve správním spise poskytovala dostatečný podklad pro závěr, že žalobce se v případě nově tvrzených výhrůžek ze strany otce může v zemi původu účinně obrátit na orgány veřejné moci.
36. Po prostudování spisového materiálu soud shledal, že žalobce ve správním řízení netvrdil, že by se v souvislosti s výhrůžkami od otce nemohl obrátit na policii v Gruzii právě z

důvodu svého etnického původu. Ve vztahu k tomuto novému tvrzení neuvedl žádné konkrétní okolnosti, z nichž by bylo možno dovodit, že ochrana státu by mu byla nedostupná nebo předem zjevně neúčinná.

37. Při poskytnutí údajů k žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce zmínil jiný incident, při kterém měl být napaden z důvodu své etnicity, a uvedl, že se na policii v této věci neobrátil. Současně konstatoval, že policie se takovými věcmi nezabývá, zejména když je páchají Gruzíni. Toto tvrzení však nevychází z jeho zkušenosti s odepřením ochrany ze strany policie, neboť žalobce sám připustil, že příslušným orgánům věc vůbec neoznámil. Jde tedy o jeho domněnku o neúčinnosti státní ochrany, nikoli o poznatek založený na konkrétním postupu orgánů veřejné moci vůči jeho osobě.
38. Součástí informací, ze kterých žalovaný v napadeném rozhodnutí vycházel, je Informace MZV ČR - *Gruzie: Činnost policie* ze dne 9. 7. 2025. Z té dle žalovaného plyne, že gruzínští občané mají možnost obrátit se na policii v případě hrozby od soukromých osob a že gruzínská policie má poměrně vysokou objasněnost případů ublížení na zdraví. Soud ze zprávy zjistil, že se jedná o informace poskytnuté zastupitelským úřadem v Tbilisi. Dle těchto informací je v případě hrozby od soukromých osob možné obrátit se na gruzínskou policii. Podle dostupných statistik měla gruzínská policie objasněnost případů ublížení na zdraví ve výši 76,29 % v roce 2023 a 75,76 % v roce 2024. Ze zprávy rovněž plyne možnost obrátit se na horkou linku Generální inspekce Ministerstva vnitra v případě nečinnosti či nelegální činnosti policistů.
39. Žalobce se se spisovým materiálem obsahujícím uvedenou zprávu seznámil, nikterak se však k jeho obsahu nevyjádřil. Ani následně neuvedl, že by se na policii v Gruzii v souvislosti s výhrůžkami od otce nemohl obrátit, nebo že by mu v tom měly bránit konkrétní okolnosti související s jeho etnicitou, jazykovou situací či osobními poměry.
40. Součástí informací, ze kterých žalovaný v napadeném rozhodnutí vycházel, je i Informace OAMP - *Gruzie, Ázerská menšina v Marneuli* ze dne 13. 1. 2026. Žalobce přitom ve vlasti naposledy bydlel ve vesnici B. u M. Zpráva popisuje komplikovanou situaci Ázerbájdžánců v Gruzii, pramenící především ze slabé znalosti gruzínského jazyka. Dle zprávy se ve městě ani v okolí neobjevují tenze z důvodů etnicity s ohledem na relativně nekonfliktní vztahy a obecně nízký počet zločinů z nenávisti na základě etnicity nebo jazyka. Ačkoli se tato zpráva přímo nezaměřuje na přístup k bezpečnostním složkám, neplynou z ní ani žádné informace nasvědčující tomu, že by přístup k policejní ochraně v místě původu žalobce byl podmíněn etnickým původem nebo že by ázerbájdžánská menšina byla z této ochrany systémově vylučována.
41. Žalobní námitka, že se zpráva zaměřuje pouze na okolí obce M., ale neřeší území celé Gruzie, není důvodná. Při posuzování žádosti je třeba nejprve vycházet z podmínek panujících v té části země původu, odkud žadatel pochází a kde žil, a teprve následně zkoumat, zda je v jiné části země dána reálná a přiměřená možnost vnitřního přesídlení podle § 2 odst. 7 zákona o azylu (srov. rozsudky NSS ze dne 25. 1. 2017, č. j. 4 Azs 197/2016-94, a ze dne 16. 10. 2020, č. j. 5 Azs 73/2019-61). Pro posouzení nyní tvrzeného nového důvodu proto bylo namíste vycházet primárně z informací vztahujících se k oblasti, z níž žalobce pochází.
42. Soud souhlasí se žalovaným, že z podkladů shromážděných ve správním řízení nevyplyvá nedostupnost ochrany státu před jednáním soukromých osob. Samotné statistiky objasněnosti násilné trestné činnosti by k takovému závěru samy o sobě nepostačovaly. Ve

spojení s informací o možnosti obrátit se na policii, s existencí mechanismu stížnosti na její nečinnost a s absencí konkrétních tvrzení žalobce o tom, že by mu právě z důvodu etnicity byla ochrana odepřena, však představují dostatečný podklad pro závěr, že ochrana státních orgánů je žalobci zásadně dostupná.

43. Žalobce přitom netvrdil, že by se v souvislosti s výhrůžkami otce na policii obrátil a pomoc mu byla odmítnuta, ani neuvedl konkrétní skutečnosti, z nichž by vyplývalo, že takový postup by byl v jeho případě zjevně bezúčelný. Jeho obecné přesvědčení, že policie obdobné věci neřeší, proto bez dalšího nevyvrací podklady, z nichž žalovaný vycházel. Totéž platí i pro obecná tvrzení o obtížnějším postavení ázerbájdžánské menšiny, neboť z nich bez další konkretizace nelze dovodit, že by žalobci v případě výhrůžek od soukromé osoby byla ochrana státu nedostupná.
44. Ze zpráv o zemi původu i z vyjádření žalobce plyne, že problémy, kterým etničtí Ázerbájdžánci v Gruzii čelí, souvisejí především s nedostatečnou znalostí úředního jazyka. Ani z těchto podkladů však nevyplývá, že by jazyková bariéra v případě žalobce dosahovala takové intenzity, aby mu znemožnila obrátit se na příslušné orgány v souvislosti s tvrzenými výhrůžkami ze strany otce. Žalobce je navíc mladý muž, který v průběhu svého života pobýval v Gruzii, v Ázerbájdžánu, v Turecku a v Polsku a nyní pobývá v České republice. Soud proto nemá důvod dovozovat, že by právě jazyková bariéra v jeho případě sama o sobě činila ochranu státních orgánů v zemi původu nedostupnou.
45. Není důvodná ani žalobní námitka, podle níž žalovaný začal věc meritorně přezkoumávat, aniž by provedl pohovor se žalobcem. V řízení o opakované žádosti ministerstvo nejprve posuzuje její přípustnost podle § 11a odst. 1 zákona o azylu. Takové posouzení může vycházet z tvrzení žadatele, z obsahu správního spisu a z informací o zemi původu; osobní pohovor zde není bez dalšího obligatorní. Tento postup odpovídá i čl. 42 odst. 2 procedurální směrnice a judikatuře Nejvyššího správního soudu, podle níž zákon o azylu v případě opakovaných žádostí provedení pohovoru automaticky nevyžaduje, není-li nezbytný ke zjištění stavu věci.
46. V nynější věci žalobce dostal prostor uvést důvody své opakované žádosti při poskytnutí údajů k žádosti o udělení mezinárodní ochrany, byl seznámen s podklady rozhodnutí a ani následně neuvedl konkrétní skutečnosti, které by bez osobního pohovoru nemohly být objasněny. To, že žalovaný hodnotil, zda nové tvrzení může být azylově relevantní, nepředstavuje meritorní posouzení žádosti, nýbrž právě posouzení její přípustnosti, které mu ukládá § 11a odst. 1 zákona o azylu.

Nově doložené důkazy

47. Žalobce v žalobě doložil zprávu Ilijské státní univerzity, Právnické fakulty, kliniky pro lidská práva, která se zaměřuje na výzkum a informování o porušování lidských práv, konkrétně na problémy týkající se etnických Ázerbájdžánců v Gruzii.
48. Po prostudování této zprávy soud shledal, že se zabývá především systematickými otázkami výuky gruzínštiny, přístupu ke vzdělání a související jazykové bariéry. Dále se věnuje otázce možnosti změny jména, politické angažovanosti, přístupu ke zdravotnickým službám a otázkám environmentální spravedlnosti. Zpráva tedy dokládá, že postavení ázerbájdžánské menšiny v Gruzii může být v některých ohledech znevýhodněné, zejména v důsledku slabší znalosti úředního jazyka. Současně však z ní neplynou konkrétní poznatky o tom, že by osobám této etnicity byla v Gruzii systémově odpírána ochrana policie nebo jiných

bezpečnostních složek, ani že by právě v případě hrozeb ze strany soukromých osob byla státní ochrana nedostupná.

49. Žalobce dále doložil zprávu Komise Rady Evropy ze dne 22. 6. 2023, podle níž navzdory určitému pokroku přetrvává rasismus a intolerance vůči některým etnickým a náboženským skupinám a zejména vůči LGBTI osobám. Také tato zpráva podává převážně obecný obraz situace a potvrzuje, že otázka rovnoprávného postavení menšin v Gruzii není bezproblémová. Ani z této zprávy však neplynou konkrétní skutečnosti, které by nasvědčovaly tomu, že žalobce by se v případě nově tvrzených výhrůžek od otce nemohl obrátit na orgány veřejné moci nebo že by mu tato ochrana byla z důvodu jeho etnicity nedostupná.
50. Nově doložené zprávy tedy samy o sobě nezpochybňují závěr žalovaného, že ve vztahu k nově tvrzenému důvodu v podobě výhrůžek ze strany otce nebyly zjištěny takové nové skutečnosti nebo zjištění, které by svědčily o možné nedostupnosti ochrany státu ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu. Tyto zprávy spíše dokládají obecné a dlouhodobé obtíže spojené s postavením ázerbájdžánské menšiny, nikoli konkrétní okolnosti nově vzniklé po skončení předchozího řízení, jež by mohly významně změnit posouzení věci.
51. K nově doloženým zprávám soud dále dodává, že nejde o nové skutečnosti ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu, které by žalobce bez vlastního zavinění nemohl uplatnit již v řízení o své první žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Obě zprávy jsou z doby před podáním jeho předchozí žádosti a vztahují se k obecným poměrům v zemi původu, nikoli k nově vzniklé individuální okolnosti na straně žalobce.

Zbývající námitky

52. Další žalobní tvrzení spočívala v tom, že žalovaný nedostatečně zjistil okolnosti týkající se diskriminace ázerbájdžánské menšiny, zejména pokud jde o možnosti vzdělávání, přístup na trh práce, integraci do gruzínské společnosti a přístup k sociálním, ekonomickým a justičním službám. Těmito námitkami však žalobce zpochybňuje především úplnost zjištění vztahujících se k obecnému postavení ázerbájdžánské menšiny v Gruzii. Takové okolnosti však buď byly předmětem jeho předchozí žádosti, nebo mohly být uplatněny již tehdy. V nynější věci soud neposuzuje znovu meritorně, zda žalobci měla být v minulosti udělena některá z forem mezinárodní ochrany, nýbrž pouze to, zda žalovaný správně uzavřel, že opakovaná žádost je nepřijatelná.
53. Předmětem nynějšího soudního přezkumu byla otázka, zda žalovaný postupoval správně, když opakovanou žádost vyhodnotil jako nepřijatelnou a řízení o ní zastavil. Soud dospěl k závěru, že tomu tak bylo. Žalobce sice nově tvrdil výhrůžky ze strany otce, avšak ve správním řízení neuvedl konkrétní skutečnosti, z nichž by bylo možno dovodit, že právě v souvislosti s tímto novým tvrzením nemá v zemi původu přístup k ochraně státních orgánů. Ostatní námitky se pak týkaly skutečností, které byly buď uplatněny již dříve, nebo mohly být uplatněny v předchozím řízení, a nemohly proto samy o sobě založit přípustnost opakované žádosti.

V. Závěr a náklady řízení

54. Krajský soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí netrpí vadami, které mu žalobce vytýká. Proto žalobu jako nedůvodnou zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.

55. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení, procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 28. května 2026

Lenka Bahýřová, v. r.
samosoudkyně